

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

NUTARTIS LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2019 m. gegužės 23 d.
Vilnius

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Laimučio Alechnavičiaus, Artūro Drigoto (kolegijos pirmininkas) ir Dalios Višinskienės (pranešėja), teismo posėdyje apeliacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinę bylą pagal atsakovo Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos apeliacinį skundą dėl Šiaulių apygardos administracinio teismo 2017 m. spalio 19 d. sprendimo administracinėje byloje pagal pareiškėjo K. Š. skundą atsakovui Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijai (trečiasis suinteresuotas asmuo – Aplinkos apsaugos departamentas prie Aplinkos ministerijos (Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos Šiaulių regiono aplinkos apsaugos departamento teisių perėmėjas)) dėl sprendimų panaikinimo.

Teisėjų kolegija

n u s t a t ė:

I.

1. Pareiškėjas K. Š. (toliau – ir pareiškėjas) kreipėsi į teismą su skundu, prašydamas panaikinti: 1) Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2016 m. gruodžio 14 d. pavedimo Nr. (16-4)-D8-9215 „Dėl aplinkos ministro 2016 m. lapkričio 11 d. įsakymu Nr. D1-752 sudarytos komisijos atlikto tyrimo rezultatų“ 4.1 punktą; 2) Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2017 m. sausio 13 d. įsakymą Nr. D1-54 „Dėl lėšų išieškojimo“; 3) Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2017 m. vasario 24 d. įsakymą Nr. D1-161 „Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2017 m. sausio 13 d. įsakymo Nr. D1-54 pakeitimo“.

2. Pareiškėjas nurodė, kad atsakovas Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija (toliau – ir Aplinkos ministerija, atsakovas), pažeisdamas teisės aktų nuostatas, netinkamai įvertino su 2016 m. spalio 6–7 d. konferencijos organizavimu susijusias faktines aplinkybes, neteisėtai ir nepagrįstai įpareigojo pareiškėją atlyginti materialinę žalą. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2016 m. gruodžio 14 d. pavedimo Nr. (16-4)-D8-9215 „Dėl aplinkos ministro 2016 m. lapkričio 11 d. įsakymu Nr. D1-752 sudarytos komisijos atlikto tyrimo rezultatų“ (toliau – ir Pavedimas) 4.1 punktu pavesta pareiškėjui atlyginti Aplinkos ministerijai neteisėtais veiksmais padarytą 2 300 Eur

materialinę žalą iš asmeninių lėšų, nurodyta, kad neįvykdžius reikalavimo, materialinė žala bus išieškoma iš pareiškėjo Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo (toliau – ir VTĮ) nustatyta tvarka. Pavedimas priimtas atsižvelgiant į aplinkos ministro 2016 m. lapkričio 11 d. įsakymu Nr. D1-752 (toliau – ir Įsakymas) sudarytos komisijos (toliau – ir Komisija) 2016 m. gruodžio 14 d. pažymos Nr. (16.4)-D15-1145 „Apie aplinkos ministro 2016 m. lapkričio 11 d. įsakymu Nr. D1-752 sudarytos komisijos atlikto tyrimo rezultatus“ (toliau – ir Pažyma) išvadas ir rekomendacijas. Pažymoje nurodyta, jog pareiškėjas, 2016 m. spalio 6–7 d. organizuodamas konferenciją, nepagrįstai iššvaistė valstybės lėšas, o renginio dalyviams leido mėgautis prabanga už valstybės pinigus: iš 3 600 Eur, kuriuos Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos Šiaulių regiono aplinkos apsaugos departamentas (toliau – ir Šiaulių RAAD) sumokėjo vilai (toliau – ir sodyba) „Dubgiris“, už 1 400 Eur buvo 2 dienoms išnuomotas rąstinis namelis su pirtimi, nepagrįstai sumokėti 900 Eur už 9 renginio dalyvių nakvynę. Šiaulių RAAD už renginio dalyvių apgyvendinimą mokėjo po 100 Eur, nors oficiali kaina viloje „Dubgiris“ 2016 m. spalio 6–7 d. buvo 50 Eur parai. Renginiui, kuriame dalyvavo 28 asmenys, 2016 m. spalio 6–7 d. Šiaulių RAAD išnuomojo visą vilos „Dubgiris“ kompleksą, kurį sudaro 4 pastatai ir 4 ha teritorija.

3. Pareiškėjas nurodė, kad aplinkos ministras 2017 m. sausio 13 d. priėmė įsakymą „Dėl lėšų išieškojimo“, kuriuo pavesta Šiaulių RAAD Finansų skyriui išskaityti iš pareiškėjo darbo užmokesčio 2 300 eurų neviršijant 20 procentų valstybės tarnautojui priklausančio per mėnesį mokėti darbo užmokesčio. Aplinkos ministras 2017 m. vasario 24 d. įsakymu Nr. D1-161 pakeitė Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2017 m. sausio 13 d. įsakymo Nr. D1-54 „Dėl lėšų išieškojimo“ preambulę ir 1 punktą, nurodydamas Šiaulių RAAD Finansų skyriui išskaityti iš pareiškėjo darbo užmokesčio 1 850 eurų neviršijant 20 procentų valstybės tarnautojui priklausančio per mėnesį mokėti darbo užmokesčio. Minėtas įsakymas priimtas atsižvelgiant į aplinkos ministro 2016 m. gruodžio 20 d. įsakymu Nr. D1-902 „Dėl Šiaulių regiono aplinkos apsaugos departamento direktoriaus K. Š. galimo tarnybinio nusižengimo tyrimo komisijos sudarymo“ (toliau – ir Nusižengimo tyrimo komisija) sudarytos Nusižengimo tyrimo komisijos 2017 m. vasario 8 d. išvadoje Nr. (16-3)-D15-173 „Dėl Šiaulių regiono aplinkos apsaugos departamento direktoriaus K. Š. galimo tarnybinio nusižengimo“ (toliau – ir Tarnybinio nusižengimo išvada) padarytas išvadas. Tarnybinio nusižengimo išvadoje nurodyta, jog iš pareiškėjo turi būti pareikalauta gražinti į valstybės biudžetą 950 eurų už „Uošvės trobelę“ ir 900 eurų, sumokėtų už dalyvius, kurie patys susimokėjo už savo apgyvendinimą.

4. Pareiškėjas paaiškino, kad vykdydamas 1999 m. sausio 1 d. sudarytą susitarimą tarp Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Latvijos Respublikos Vyriausybės dėl bendradarbiavimo aplinkos apsaugos srityje, 2016 m. spalio 6–7 d. Šiaulių RAAD organizavo konferenciją. Buvo planuojama, kad renginyje preliminarieji dalyviai 25 dalyviai, tačiau konferencijoje dalyvavo 30 dalyvių. Paraiškoje buvo nurodyti preliminarūs skaičiavimai konferencijai organizuoti, prašant skirti 4 000 Eur iš Aplinkos apsaugos rėmimo programos. Aplinkos ministerija pagal pateiktą paraišką konferencijai organizuoti skyrė 2 500 Eur. Šiaulių RAAD konferencijai organizuoti panaudojo 3 762,45 Eur (162,45 Eur suvenyrai svečiams ir 3 600 Eur sumokėta vilai „Dubgiris“). 2016 m. rugsėjo mėnesį sudarant preliminarį išlaidų sąmatą Latvijos ir Lietuvos aplinkosaugininkų konferencijai „Gera kaimynystė, bendradarbiavimas ir operatyvumas aplinkos apsaugos srityje“ numatyta preliminarai 4 000 Eur suma. Atsižvelgiant į tai, kad pagal suderintą su Latvijos delegacija programą buvo numatyta aplankyti akcinės bendrovės (toliau – ir AB) „Orlen Lietuva“, esančią Mažeikių r., ir Šaltojo karo muziejų – raketų bazę, esančią Plungės r., bei siekiant Latvijos delegatų atvykimo patogumo, nuspręsta renginiui organizuoti pasirinkti Mažeikių r. Atsižvelgiant į nurodytus kriterijus, buvo suformuota viešojo pirkimo užduotis pirkimo organizatoriui.

5. Pareiškėjas pabrėžė, kad vadovaudamasis Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų įstatymo nuostatomis, Šiaulių RAAD pirkimo organizatorius apklausos būdu parinko vilą „Dubgiris“, esančią Mažeikių r, Uikių k. Pagal konferencijos darbotvarkę pirktas visas

paslaugų paketas, t. y. konferencijos salės su įranga nuoma, maitinimas (pusryčiai, pietūs, vakarienė, kavos pertraukėlės), apgyvendinimo paslaugos (2 paros). Pagal sodybos „Dubgiris“ pateiktą 2016 m. spalio 19 d. PVM sąskaitos faktūros Nr. 0000636 detalizaciją galima matyti, kad apgyvendinimo paslaugos skaičiuojamos 2 paroms, nes konferencijos dalyviai atvyko 2016 m. spalio 6 d. 11.00 val., o išvyko 2016 m. spalio 7 d. 16.00 val. Pagal paslaugos teikėjo vidaus tvarkos taisyklės, viena apgyvendinimo para laikoma, kai į sodybą svečiai atvyksta po 14.00 val., o išvyksta iki 12.00 val. Kviečiant Latvijos delegaciją, Šiaulių RAAD, kaip renginio organizatorius, siekdamas tinkamai atstovauti institucijai ir užtikrinti Latvijos delegacijos priėmimą, negalėjo nurodyti svečiams, kad daiktus į kambarius pasidėtų po 14.00 val., o išvyktų iki 12.00 val.

6. Pareiškėjas pažymėjo, kad Šiaulių RAAD iš vilos „Dubgiris“, kaip ir buvo planuota 2016 m. birželio 17 d. paraiškoje, pirkto maitinimo, apgyvendinimo ir konferencijos salės bei įrangos nuomos paslaugas. Pati sodyba „Dubgiris“ pagrindinę suteiktų paslaugų dalį perkėlė apgyvendinimo paslaugoms, nors buvo perkamas visas paslaugų paketas. Tai paslaugos tiekėjo pasirinkimas, susijęs su šio ūkio subjekto kainų politika ir verslo organizavimo pasirinkimo forma. Tarnybinio nusižengimo išvadoje teigiama, kad renginio organizavimo apgyvendinimo paslaugos buvo perkamos 2 paroms, nors realiai turėjo būti pirktos vienai parai. Tokie teiginiai visiškai nepagrįsti, prieštarauja Aplinkos ministerijos veiksams. Nuo pat konferencijos organizavimo pradžios (paraiškos pateikimo), darbotvarkės pateikimo Aplinkos ministerijai buvo numatyta, jog konferencija bus organizuojama dvi paras. Jokių pastabų Aplinkos ministerija nereiškė ir pritarė tokios trukmės ir formato konferencijai organizuoti. Be to, Lietuvos Respublikos aplinkos ministras 2016 m. spalio 5 d. įsakymu Nr. D14-121 komandiravo 2 paroms (2016 m. spalio 6–7 d.) 7 Aplinkos ministerijos įstaigų ir padalinių vadovus.

7. Pareiškėjo vertinimu, tik pasirodžius tikrovės neatitinkančioms publikacijoms žiniasklaidoje, buvo pradėtas tarnybinio nusižengimo tyrimas ir nurodoma, kad konferencija galėjo vykti tik vieną parą, nors prieš tai tas pats subjektas keletą kartų pritarė tokiai konferencijos trukmei ir formatui, tam skyrė finansavimą. Tokios Aplinkos ministerijos išvados prieštarauja pačios institucijos veiksams, sukuria teisinį neapibrėžtumą, kai baudžiama už tai, kas buvo suderinta ir pritarta tiek raštu, tiek konkludentiniais veiksmais. Tokie renginiai organizuojami kiekvienais metais, vienais metais Lietuvoje, o kitais – Latvijoje. Tarnybinio nusižengimo komisija savo išvadas grindžia prielaidomis, nelygina praėjusių konferencijų organizavimo praktikos, taip pat visiškai nevertinta, kodėl pati Aplinkos ministerija pritarė tokiai konferencijos trukmei, o dabar keičia poziciją. Pareiškėjas paaiškino, kad neužsakė nei pirties paslaugų, nei muzikos grupės, be to, nesamdė viso vilos „Dubgiris“ komplekso. Nėra pagrindo vadovautis „Dubgiris“ interneto svetainėje pateiktomis kambarių kainomis, nes tai kainos be maitinimo, konferencijų salės bei įrangos nuomos.

8. Anot pareiškėjo, atsakovas teigia, kad pareiškėjas pažeidė VTĮ 3 straipsnio 2 dalies 3 punktą, 15 straipsnio 1 dalies 4, 5 ir 10 punktų reikalavimus bei Šiaulių RAAD direktoriaus pareigybės aprašymo, patvirtinto aplinkos ministro 2012 m. birželio 8 d. įsakymu Nr. D1-485, 7.10 punkto reikalavimus. Šiuose teisės aktuose formuluojamos bendro pobūdžio elgesio taisyklės, kurios yra vertinamojo pobūdžio. Pažymyje iš esmės nėra nurodyta, kokias pareigybės aprašyme numatytas funkcijas pareiškėjas atliko netinkamai, apsiribojama tik bendro pobūdžio teiginiais, kad pareiškėjas pažeidė pareigybės aprašymo 7.10 punktą, kuris numato, kad direktorius užtikrina racionalų ir taupų lėšų bei turto naudojimą. Pažymyje atliekant panaudotų lėšų konferencijai organizuoti vertinimo lyginamąją analizę pasitelkiami kiti Aplinkos ministerijos organizuoti renginiai, visiškai neįvertinant konferencijos tarptautiškumo ir trukmės (konferencija vyko 2 dienas). Visiškai nevertinta, kokias išlaidas Aplinkos ministerija patiria organizuodama analogišką renginį. Šiuo atveju Komisijos išvados paremtos lyginant ne analogiškus, o visiškai skirtingus renginius. Nagrinėjant valstybės tarnautojų kaltę valstybės tarnautojų materialinės atsakomybės srityje, netaikytina Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – ir CK) 6.248 straipsnyje įtvirtinta kaltės prezumpcija; savo esme šie teisiniai

santykiai artimesni darbo teisei negu civilinei teisei, o pagal darbo teisės principus materialinės atsakomybės sąlygas turi įrodyti darbdavys, nes darbuotojo kaltės prezumpcija įstatimuose nenumatyta.

9. Atsakovas Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija atsiliepime į skundą prašė jį atmesti.

10. Atsakovas nurodė, kad atsižvelgiant į interneto svetainėje lrytas.lt 2016 m. lapkričio 9 d. paskelbtą publikaciją, aplinkos ministro 2016 m. lapkričio 11 d. įsakymu Nr. DI-752 buvo sudaryta komisija, kuriai pavesta atlikti patikrinimą dėl šios publikacijos, susijusios su 2016 m. spalio 6–7 d. organizuotu susitikimu su Latvijos aplinkosaugininkų delegacija, kuriame dalyvavo Aplinkos ministerijai pavaldžių institucijų pareigūnai, pagrįstumo. Komisija tyrimo metu nustatė, kad Šiaulių RAAD, įgyvendindamas Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Latvijos Respublikos Vyriausybės 1999 m. spalio 1 d. susitarimą dėl bendradarbiavimo aplinkos apsaugos srityje, 2016 m. spalio 6–7 d. organizavo Lietuvos ir Latvijos aplinkosaugininkų susitikimą-konferenciją tema „Gera kaimynystė, bendradarbiavimas ir operatyvumas aplinkosaugos srityje“. Renginyje dalyvavo 30 asmenų, iš jų vieloje „Dubgiris“ nakvojo 27 asmenys. Šiaulių RAAD iš viso šiam renginiui panaudojo 3 762,45 Eur valstybės biudžeto lėšų: 2 500 Eur skirta iš Aplinkos apsaugos rėmimo programos (iš jų 2 400 Eur panaudota apgyvendinti, 100 Eur – maitinimui), 962,45 Eur – iš Šiaulių RAAD skirtų Aplinkos apsaugos kontrolės ir būklės vertinimo programos reprezentacinių lėšų (iš jų 500 Eur patalpų nuomai, 300 Eur maitinimui, 162,45 Eur suvenyrams), taip pat iš komandiruotėms skirtų Šiaulių RAAD lėšų 300 Eur panaudota Šiaulių RAAD darbuotojų nakvynei vieloje „Dubgiris“. Iš viso už 27 nakvojusių renginio dalyvių nakvynę vieloje „Dubgiris“ sumokėta 2 700 Eur, t. y. už kiekvieno asmens nakvynę Šiaulių RAAD sumokėjo po 100 eurų. Už 2016 m. spalio 6–7 d. nakvynę vieloje „Dubgiris“ iš įstaigos lėšų, skirtų apmokėti darbuotojų komandiruočių išlaidas, Aplinkos ministerijos Vilniaus, Klaipėdos, Panevėžio, Utenos, Marijampolės regionų apsaugos departamentų (toliau – ir RAAD) direktoriai sumokėjo po 100 eurų, Aplinkos apsaugos Kauno aplinkos apsaugos departamento ir Aplinkos apsaugos agentūros direktoriai sumokėjo po 200 eurų. Pagal šią informaciją komisija konstatavo, kad Šiaulių RAAD nepagrįstai antrą kartą sumokėjo po 100 Eur už 9 asmenų nakvynę vieloje „Dubgiris“, nes šie asmenys už savo nakvynę sumokėjo patys (iš kiekvienos įstaigos komandiruotėms skirtų lėšų).

11. Atsakovas nurodė, jog Komisija nustatė, o sodyba „Dubgiris“ 2016 m. lapkričio 28 d. raštu patvirtino, kad Šiaulių RAAD už 1 400 Eur 2016 m. spalio 6–7 d. (2 paroms) išnuomojo rąstinį namelį su pirtimi „Uošvės trobelė“. Komisijos vertinimu, aplinkybė, kad už pirtį renginio dalyviams buvo apmokėta iš valstybės lėšų, dar kartą patvirtina, jog pareiškėjas, organizuodamas šį renginį, nepagrįstai švaistė valstybės lėšas, pirkdamas paslaugas, kurios nebuvo būtinos dalykinio renginio eigai užtikrinti. Komisija pažymėjo, kad Šiaulių RAAD renginiui išnuomojo visą vilos „Dubgiris“ kompleksą, į kurį įeina 4 pastatai ir 4 ha dydžio teritorija, taip pat sodyba „Dubgiris“ (kaip nurodyta sodybos „Dubgiris“ paaiškinimuose) užsakė muzikos grupę. Kaip paaiškėjo Komisijos tyrimo metu, renginio dalyviams apie 4–5 valandas gyvai grojo net 5 atlikėjai. Tai neabejotinai turėjo įtakos ir nepagrįstai didelei kainai, kurią už pobūvį sodyboje „Dubgiris“ sumokėjo Šiaulių RAAD. Šios aplinkybės taip pat patvirtina, kad pareiškėjas, kaip Šiaulių RAAD vadovas, netinkamai suplanavo, paskirstė bei panaudojo valstybės lėšas, kurios buvo skirtos konferencijai organizuoti. Prabanga, kuria konferencijos dalyviai mėgavosi už valstybės pinigus, buvo inicijuota pareiškėjo, todėl būtent iš jo, kaip atsakingo pareigūno, turi būti reikalaujama atlyginti žalą, kurią valstybė patyrė dėl šio valstybės tarnautojo piktnaudžiavimo ir netinkamo tarnybinių pareigų atlikimo.

12. Komisija konstatavo, kad tokiais neteisėtais veiksmais pareiškėjas pažeidė VTĮ 3 straipsnio 2 dalies 3 punktą, 15 straipsnio 1 dalies 4, 5 ir 10 punktų reikalavimus, Šiaulių RAAD direktoriaus pareigybės aprašymo 7.10 punkto reikalavimus, nes Šiaulių RAAD direktorius privalo užtikrinti racionalų ir taupų lėšų bei turto naudojimą. Įvertinęs Komisijos nustatytas faktines aplinkybes, Pažymoje išdėstytus argumentus, pateiktas išvadas ir pasiūlymus, Lietuvos Respublikos

aplinkos ministras Pavedimo 4.1 punktu Šiaulių RAAD direktoriui pavedė atlyginti neteisėtais veiksmais padarytą 2 300 Eur materialinę žalą iš asmeninių lėšų, Pavedime nurodyta, kad jo neįvykdžius, žala bus išieškoma VTĮ nustatyta tvarka, Pavedime taip pat nurodyta apie jo įvykdymą informuoti aplinkos ministrą iki 2017 m. sausio 1 d.

13. Atsakovo teigimu, nebuvo poreikio pirkti apgyvendinimo paslaugas spalio 7 d., nes pagal vilos „Dubgiris“ taisykles svečiai iš kambarių turi išvykti iki 12.00 val. Pagal konferencijos programą po 12.00 val. buvo numatyti pietūs ir susitikimo aptarimas. Pagal finansinius dokumentus sprendžina, kad konferencijų salė buvo nuomojama dvi dienas, t. y. susitikimo aptarimas turėjo vykti konferencijų salėje ir miegamieji kambariai tam nebuvo reikalingi. Pareiškėjo pozicija, kad siekiant tinkamai reprezentuoti instituciją, jis negalėjo nurodyti svečiams pasiimti daiktus iki 12.00 val., atsakovui kėlė pagrįstų abejonių jo racionalumu, nes dėl daiktų laikymo kambariuose kelias valandas buvo sumokėta kaip už 27 asmenų apgyvendinimą visą parą.

14. Dėl pareiškėjo reikalavimo panaikinti Pavedimo 4.1 punktą atsakovas nurodė, jog VTĮ 32 straipsnyje įtvirtinta žalos atlyginimo tvarka numato, kad valstybės tarnautojas padarytą žalą gali atlyginti gera valia šalių sutarimu, todėl Pavedimo 4.1 punktas vertintas kaip vienos iš šalių (šiuo atveju Aplinkos ministerijos) reikalavimas kitai šaliai (šiuo atveju pareiškėjui) iki tam tikro termino (iki 2017 m. sausio 1 d.) gera valia atlyginti padarytą žalą, kartu nurodant, kad gera valia neįvykdžius reikalavimo, bus imtasi VTĮ nustatytų veiksmų (išskaitymo iš atlyginimo ar išieškojimo teismine tvarka). Skundą pateikiant teismui (2017 m. sausio 25 d.) ginčijamo Pavedimo įvykdymo terminas jau buvo pasibaigęs, todėl Pavedimas jau buvo neaktualus.

15. Trečiasis suinteresuotas asmuo Aplinkos ministerijos Šiaulių regiono aplinkos apsaugos departamentas atsiliepime į skundą nurodė, jog pareiškėjo reikalavimus palieka spręsti teismo nuožiūra.

II.

16. Šiaulių apygardos administracinis teismas 2017 m. spalio 19 d. sprendimu pareiškėjo K. Š. skundą tenkino, t. y. panaikino Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2016 m. gruodžio 14 d. pavedimo Nr. (16-4)-D8-9215 „Dėl aplinkos ministro 2016 m. lapkričio 11 d. įsakymu Nr. D1-752 sudarytos komisijos atlikto tyrimo rezultatų“ 4.1 punktą; 2017 m. sausio 13 d. įsakymą Nr. D1-54 „Dėl lėšų išieškojimo“; 2017 m. vasario 24 d. įsakymą Nr. D1-161 „Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2017 m. sausio 13 d. įsakymo Nr. D1-54 pakeitimo“.

17. Teismas, remdamasis byloje esančiais rašytiniais įrodymais, nustatė, kad 2016 m. spalio 6–7 d. Šiaulių RAAD organizavo konferenciją, kurioje dalyvavo Aplinkos ministerijos, RAAD darbuotojai, svečiai iš Latvijos, iš viso 30 asmenų. Pagal darbotvarkę konferencija vyko 2 dienas, t. y. prasidėjo spalio 6 d. 11.00 val. ir baigėsi spalio 7 d. 16.00 val. Šiaulių RAAD, kaip konferencijos organizatorius, apklausos būdu parinko sodybą „Dubgiris“ ir atsižvelgdamas į konferencijos darbotvarkę, nupirko visą paslaugų paketą: konferencijos salės su įranga nuomą, konferencijos dalyvių maitinimą, apgyvendinimo paslaugas. Už suteiktas paslaugas sodybos savininkas R. N. išrašė PVM sąskaitas faktūras: Šiaulių RAAD – 2016 m. spalio 19 d. sąskaitas faktūras Nr. 0000636 2 400 Eur už 25 žmonių apgyvendinimą, Nr. 0000635 500 Eur už patalpų nuomą, Nr. 0000634 400 Eur už 28 svečių maitinimą, Nr. 0000615, Nr. 0000616 ir Nr. 0000617 po 100 Eur už 1 paros apgyvendinimą, 2016 m. spalio 6 d. – Marijampolės RAAD – sąskaitą faktūrą Nr. 0000624 100 Eur už 1 paros apgyvendinimą, Panevėžio RAAD – Nr. 0000618 100 Eur už 1 paros apgyvendinimą, Kauno RAAD Nr. 0000619 ir Nr. 0000626 po 100 Eur už 1 paros apgyvendinimą, Klaipėdos RAAD – Nr. 0000620 100 Eur už 1 paros apgyvendinimą, Aplinkos apsaugos agentūrai – Nr. 0000621 ir Nr. 0000622 po 100 Eur už 1 paros apgyvendinimą, Utenos RAAD – Nr. 0000623 100 Eur už 1 paros apgyvendinimą, Vilniaus RAAD – Nr. 0000625 100 Eur už 1 paros apgyvendinimą. Šios sąskaitos faktūros apmokėtos 2016 m. spalio 10–27 d. mokėjimo nurodymais; Marijampolės, Panevėžio, Klaipėdos, Utenos ir Vilniaus RAAD pervedė po 100 Eur, Kauno RAAD

– 200 Eur, Aplinkos apsaugos agentūra – 200 Eur, Šiaulių RAAD – 3 300 Eur pavedimu Nr. 9436 ir 300 Eur pavedimu Nr. 9406, iš viso už vilos „Dubgiris“ suteiktas paslaugas buvo sumokėta 4 500 Eur.

18. Iš bylos aplinkybių nustatyta, kad aplinkos ministras, atsižvelgdamas į Pažymą, 2016 m. gruodžio 20 d. įsakymu Nr. D1-902 sudarė komisiją, kuriai pavedė ištirti Pažymoje nurodytas aplinkybes dėl Šiaulių RAAD direktoriaus K. Š. galimo tarnybinio nusižengimo ir pateikti išvadas bei pasiūlymus. Nusižengimo tyrimo komisija 2017 m. vasario 5 d. surašė motyvuotą Tarnybinio nusižengimo išvadą, kurioje nurodė, kad dėl pareiškėjo netinkamo konferencijos organizavimo konferencijai suteiktos papildomos paslaugos, tokios kaip visas sodybos kompleksas, rusiška pirtis „Uošvės trobelė“, 4–5 muzikantų pasirodymas, apartamentai ir pirties paslaugos buvo perkamos 2 paroms ir už tai sumokėta 2 165 Eur daugiau valstybės lėšų, nei oficialiai skelbiama konferencijai reikalinga paslaugų kaina; tokiu elgesiu pareiškėjas pažeidė Šiaulių RAAD direktoriaus pareigybės aprašymo 7.10 punktą, kuriame nurodyta, kad direktorius užtikrina racionalų ir taupų lėšų bei turto naudojimą, Valstybės tarnybos įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 3 punktą – valstybės tarnautojas privalo vadovautis visuomenės interesais, naudoti jam patikėtą valstybės ir savivaldybių turtą tik visuomenės gerovei. Komisija pasiūlė aplinkos ministrui patikslinti 2017 m. sausio 13 d. įsakymą Nr. D1-54 „Dėl lėšų išieškojimo“ ir išreikalautiną sumą sumažinti nuo 2 300 Eur iki 1 850 Eur. Aplinkos ministras 2017 m. vasario 24 d. įsakymu Nr. D1-161 (skundžiamas aktas) pakeitė 2017 m. sausio 13 d. įsakymą Nr. D1-54.

19. Teismas vertino, kad valstybei padarytą žalą tiek viena, tiek kita aplinkos ministro sudaryta komisija apskaičiavo įvertinusios vilos „Dubgiris“ pateiktas PVM sąskaitas faktūras ir šių sąskaitų apmokėjimo dokumentus bei vilos „Dubgiris“ interneto puslapyje nurodytą nakvynės kainą „Uošvės trobelėje“, tačiau komisijos, nustatydamos žalos dydį, neatsižvelgė ir nevertino vilos „Dubgiris“ Aplinkos ministerijai pateiktų už paslaugas konferencijos organizatoriui ir dalyviams išrašytų PVM sąskaitų faktūrų detalizacijų bei informacijos apie tai, kad 5 apartamentai viloje buvo išnuomoti 2 paroms, skaičiuojant po 100 Eur už parą, už „Uošvės trobelę“ apskaičiuota 1 400 Eur 2 viem paroms (700 Eur parai). Komisija, nustatydamą, kad už „Uošvės trobelę“ buvo sumokėta 950 Eur daugiau, nei galėjo būti sumokėta, ir traktuodama tai, kaip padarytą žalą, rėmėsi vilos „Dubgiris“ interneto svetainėje nurodyta nakvynės kaina parai 450 Eur, tačiau prie išvados nėra pridėta jokių duomenų, patvirtinančių būtent tokią nakvynės kainą konferencijos organizavimo metu, t. y. spalio 6–7 d., motyvuota išvada surašyta 2017 m. vasario 5 d., todėl, teismo vertinimu, tikėtina, kad tokia kaina interneto tinklalapyje galėjo būti skelbiama būtent vasario mėnesį.

20. Teismo posėdyje liudytoju apklaustas vilos „Dubgiris“ savininkas R. N. nurodė, kad viloje esančių patalpų nuomos kaina nuolat kinta priklausomai nuo sezono ir paklausos, interneto tinklalapyje skelbiama nuomos kaina nebūna vienoda, o „Uošvės trobelėje“ konferencijos metu buvo išnuomoti tik kambariai nakvynei ir apskaičiuota už 7 asmenis 2 paroms, todėl susidarė 400 Eur suma, pirties paslaugos šiame namelyje nebuvo užsakytos ir už jas nebuvo skaičiuojama. Iš PVM sąskaitų faktūrų detalizacijų, kurių į bylą pateikta net keletas, nustatyta, kad už nakvynę 5 apartamentuose apskaičiuota 1 000 Eur (2 paros po 100 Eur) ir 1 400 Eur už „Uošvės trobelę“ (2 paros po 700 Eur), šiai 2 400 Eur sumai buvo išrašyta 2016 m. spalio 19 d. PVM sąskaita faktūra Nr. 0000636. Kiti kambariai buvo išnuomoti 1 parai, už juos 300 Eur sumokėjo Šiaulių RAAD, o 900 Eur sumokėjo kiti konferencijos dalyviai, todėl, kolegijos nuomone, joks dvigubas apmokėjimas už nakvynę nenustatytas.

21. Byloje nėra ginčo, kad pagal darbotvarkę konferencija vyko 2 dienas, konferencija prasidėjo 2016 m. spalio 6 d. 11.00 val., baigėsi 2016 m. spalio 7 d. 16.00 val., kad konferencijoje dalyvavo svečiai iš Latvijos, kurie ir buvo apgyvendinti 5 apartamentuose bei „Uošvės trobelėje“, išnuomotuose 2 paroms. Pateikdama rašytinę informaciją Aplinkos ministerijai vila „Dubgiris“ nurodė, kad pagal sodybos vidaus tvarkos taisykles apgyvendinimas skaičiuojamas pagal svečio atvykimo ir išvykimo laiką, nustatytą dieną svečias gali atvykti nuo 14.00 val., o išvykti nustatytą

dieną iki 12.00 val., jei svečias išvyksta po 14.00 val., jis privalo mokėti 100 proc. vienos paros sutartinės apgyvendinimo paslaugų kainos; nagrinėjamu atveju užsakovas į užsakytą renginį atvyko 2016 m. spalio 6 d. 9.00 val., išvyko 2016 m. spalio 7 d. 16.00 val., todėl mokestis už apgyvendinimą apskaičiuotas pagal vilos „Dubgiris“ vidaus tvarkos taisyklių 9.3 punktą.

22. Teismas, įvertinęs nustatytas aplinkybes, darė išvadą, jog buvo sumokėta už tas paslaugas, kurios konferencijai buvo suteiktos, o atsakovas nepagrįstai nustatė, kad valstybei buvo padaryta žala, kurią turi atlyginti pareiškėjas. Įvertinęs faktines aplinkybes ir ginčui aktualų teisinį reglamentavimą, teismas sprendė, kad atsakovo priimti pareiškėjo skundžiami aktai (Pavedimo 4.1 punktas ir įsakymai) dėl lėšų išieškojimo yra neteisėti ir nepagrįsti, todėl naikintini.

III.

23. Atsakovas Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija apeliaciniame skunde prašo panaikinti Šiaulių apygardos administracinio teismo 2017 m. spalio 19 d. sprendimą ir priimti naują sprendimą – pareiškėjo K. Š. skundą atmesti.

24. Atsakovas nurodo, kad teismo sprendimas priimtas išsamiai neišanalizavus visų byloje esančių duomenų ir dokumentų, atsakovo esminių argumentų, liudytojų teismo posėdyje pateiktų parodymų. Teismas nemotyvavo sprendimo, o tai yra pagrindas panaikinti teismo sprendimą. Be to, teismas neatliko atskiro argumentų pagrįstumo vertinimo, nemotyvavo, kodėl atmetė esminius atsakovo argumentus ir pripažino pareiškėjo poziciją pagrįsta.

25. Teismas nepagrįstai konstatavo, kad jokio dvigubo apmokėjimo už nakvynę nėra, nes pateikta sąskaitų faktūrų detalizacija įrodo priešingai, tačiau darydamas tokią išvadą byloje pateiktų sąskaitų faktūrų nesiejo su kitais byloje esančiais rašytiniais įrodymais.

26. Ginčo dėl to, kad konferencijos metu buvo apgyvendinti 27 asmenys nėra, todėl logiška, kad pateikti finansiniai dokumentai turėtų pagrįsti apmokėjimą už 27 asmenų apgyvendinimą. Pagal PVM sąskaitą faktūrą Nr. 0000636 Šiaulių RAAD sumokėjo 2 400 Eur už 25 asmenų apgyvendinimą. Pagal bylose pateiktas kitas PVM sąskaitas faktūras Nr. 0000615, Nr. 0000616, Nr. 0000617, matoma, kad Šiaulių RAAD apmokėjo daugiau nei už 27, t. y. 30 asmenų apgyvendinimą, o pagal sąskaitas faktūras Nr. 0000619, Nr. 0000626, Nr. 0000620, Nr. 0000623, Nr. 0000624, Nr. 0000625 už kitus 9 asmenis atsiskaitė kitos institucijos, kurių atstovai dalyvavo konferencijoje.

27. Teismas neteisingai vertino, kad prie Komisijos išvados nėra nurodyta 450 Eur kainos konferencijos organizavimo metu pagrindimo, nes nepagrįstai didelės kainos sumokėjimą patvirtino viešai prieinama informacija. Vertindamas pateiktus įrodymus, teismas turėjo vadovautis tikimybių pusiausvyros principu, kuris leidžia nustatyti, ar tam tikros aplinkybės egzistavo.

28. Pareiškėjo skundo reikalavimas panaikinti Pavedimo 4.1 punktą yra nepagrįstas, nes šio reikalavimo patenkinimas nesukeltų jokių pasekmių, Pavedimo terminas jau pasibaigęs, o ginčijama nuostata pakeista, tačiau teismas nepagrįstai neatsižvelgė į šiuos atsakovo argumentus ir savo sprendimo naikinti ginčijamą nuostatą nemotyvavo.

29. Pareiškėjas K. Š. atsiliepime į apeliacinį skundą prašo jį atmesti, o Šiaulių apygardos administracinio teismo 2017 m. spalio 19 d. sprendimą palikti nepakeistą.

30. Pareiškėjas atsiliepimą į apeliacinį skundą grindžia iš esmės analogiškais aplinkybėmis kaip ir skundą, akcentuodamas, kad Aplinkos ministerija žinojo apie organizuojamą 2 dienų konferenciją, jai pritarė, skyrė finansavimą ir siuntė savo atstovus dalyvauti konferencijoje, o pasirodžius publikacijoms žiniasklaidoje, pradėjo tyrimą dėl tarnybinio nusižengimo. Pareiškėjo įsitikinimu, tokie atsakovo veiksmai sukuria teisinį neapibrėžtumą, kai baudžiama už tai, kas buvo suderinta ir pritarta konkludentiniais veiksmais.

31. Pareiškėjas pabrėžė, kad ne pats pareiškėjas nusprendė organizuoti konferenciją, o tik vykdė atsakovo pavedimą. Pareiškėjo vertinimu, teismas sprendime pagrįstai įvertino ir atskleidė atsakovo argumentų prieštarumą, priimdamas sprendimą ir jį motyvuodamas rėmėsi įstatymo

nustatyta tvarka surinktais ir teismo nagrinėjimo metu įvertintais įrodymais, nurodė, kuriais įrodymais grindžiamos teismo išvados ir kurie įrodymai atmetami. Apeliantas jokių aplinkybių, kurių nebūtų įvertinęs teismas, iš esmės nenurodė ir išdėstė tas pačias aplinkybes.

32. Trečiasis suinteresuotas asmuo Šiaulių RAAD atsiliepime į apeliacinį prašo teismo vadovautis jo atsiliepime į skundą nurodytomis aplinkybėmis, o apelianto reikalavimą nagrinėti teismo nuožiūra.

33. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2018 m. balandžio 6 d. įsakymo Nr. D1-277 „Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos regionų aplinkos apsaugos departamentų reorganizavimo“ 2 punktu Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos regionų aplinkos apsaugos departamentai nuo 2018 m. liepos 1 d. prijungti prie biudžetinės įstaigos Aplinkos apsaugos departamento prie Aplinkos ministerijos (juridinio asmens kodas 304766622, buveinės adresas – A. Juozapavičiaus g. 9, Vilnius), kuriai po reorganizavimo pereina visos šio įsakymo 1 punkte nurodytų reorganizuojamų biudžetinių įstaigų (tarp jų ir Šiaulių RAAD) teisės ir pareigos, todėl Aplinkos apsaugos departamentas prie Aplinkos ministerijos laikytinas Šiaulių RAAD teisių perėmėju.

Teisėjų kolegija

k o n s t a t u o j a:

IV.

34. Nagrinėjamoje byloje iš esmės ginčas kilo dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2017 m. sausio 13 d. įsakymo Nr. D1-54 „Dėl lėšų išieškojimo“ ir 2017 m. vasario 24 d. įsakymo Nr. D1-161 „Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2017 m. sausio 13 d. įsakymo Nr. D1-54 pakeitimo“, pagrįstumo ir teisėtumo.

35. Aplinkos ministro 2017 m. sausio 13 d. įsakymu Nr. D1-54 buvo pavesta Šiaulių RAAD Finansų skyriui išskaityti iš pareiškėjo K. Š. (Šiaulių RAAD direktoriaus) darbo užmokesčio 2 300 Eur, neviršijant 20 proc. valstybės tarnautojui priklausančio per mėnesį mokėti darbo užmokesčio. Įsakymas buvo priimtas vadovaujantis Valstybės tarnybos įstatymo 32 straipsnio 1 ir 4 dalių nuostatomis ir atsižvelgiant į aplinkos ministro 2016 m. lapkričio 11 d. įsakymu Nr. D1-752 sudarytos komisijos 2016 m. gruodžio 14 d. pažymos Nr. (16-4)-D15-1145 išvadas, kad pareiškėjas kaltais neteisėtais veiksmais valstybei padarė 2 300 Eur tiesioginę materialinę žalą.

36. Minėtoje išvadoje nurodyta, kad pareiškėjas, organizuodamas 2016 m. spalio 6–7 d. renginį, nepagrįstai iššvaistė valstybės lėšas, o renginio dalyviams leido mėgautis prabanga už valstybės pinigus, pareiškėjas pažeidė Valstybės tarnybos įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 3 punkto, 15 straipsnio 1 dalies 4, 5 ir 10 punktų reikalavimus, pareiškėjo piktnaudžiavimas tarnybine padėtimi ir netinkamas tarnybinių pareigų atlikimas, kai dėl to buvo iššvaistytos valstybės lėšos, buvo įvertintas šiurkščiu pažeidimu. Išvadoje nustatyta, kad pareiškėjas nepagrįstai sumokėjo 900 Eur už 9 konferencijos dalyvių nakvynę, nes šie dalyviai už savo nakvynę susimokėjo siunčiančiosios institucijos lėšomis. Atkreiptas dėmesys, kad renginio dalyviai gavo dvigubai didesnes kainas (po 100 Eur), nes oficiali kambario nuomos kaina yra 50 Eur. Išvadoje taip pat pabrėžta, kad 28 konferencijos dalyviams buvo išnuomota visa sodyba (4 ha plotas su 4 pastatais), už 1 400 Eur 2 dienom buvo išnuomotas rąstinis namelis su pirtimi („Uošvės trobelė“), gyvos muzikos garso koncertas buvo viena iš aplinkybių, dėl kurių renginio dalyviams apgyvendinimo viloje „Dubgiris“ kaina buvo dvigubai didesnė už įprastą kainą.

37. Aplinkos ministras 2017 m. vasario 24 d. įsakymu Nr. D1-161 pakeitė 2017 m. sausio 13 d. įsakymą Nr. D1-54 ir nurodė Šiaulių RAAD Finansų skyriui išskaityti iš pareiškėjo darbo užmokesčio 1 850 Eur, neviršijant 20 proc. valstybės tarnautojui priklausančio per mėnesį mokėti darbo užmokesčio. 2017 m. sausio 13 d. įsakymas Nr. D1-54 buvo pakeistas, atsižvelgiant į aplinkos ministro 2016 m. gruodžio 20 d. įsakymu Nr. D1-902 sudarytos komisijos 2017 m. vasario

8 d. motyvuotoje išvadoje Nr. (16-3)-D15-173 pateiktus pasiūlymus. Šioje išvadoje nurodyta, kad už „Uošvės trobelės“ nuomą galėjo būti mokama tik 450 Eur (tik už apartamentus), nes interneto tinklalapyje nurodyta nakvynės kaina „Uošvės trobelėje“ be pirties parai kainuoja 450 Eur, todėl pareiškėjas 950 Eur privalo grąžinti į valstybės biudžetą, taip pat pareiškėjas privalo grąžinti 900 Eur, sumokėtus už dalyvių, kurie patys susimokėjo už savo apgyvendinimą, nakvynę. Šioje išvadoje nurodyta, kad pareiškėjas sąmoningai užsakė apgyvendinimo paslaugas 2 parom, už tai sumokėjo žymiai daugiau, nei viešai skelbiamos kainos.

38. Byloje nagrinėjamų tarp bylos šalių susiklosčiusių teisinių santykių metu galiojusi Valstybės tarnybos įstatymo 32 straipsnio 1 dalis nustatė, kad valstybės tarnautojas turi atlyginti savo neteisėta kalta veika valstybės ir savivaldybės institucijai ir įstaigai padarytą tiesioginę materialinę žalą. Valstybės tarnautojas atlygina visą šio straipsnio 1 dalyje nurodytą žalą, jeigu ją padarė atlikdamas vidaus administravimo veiklą, tačiau atlygintinos žalos dydis negali viršyti 6 vidutinių valstybės tarnautojo darbo užmokesčių, išskyrus teisės aktų nustatytus atvejus, kai privaloma atlyginti visą žalą (Valstybės tarnybos įstatymo 32 str. 2 d.). Valstybės ir savivaldybės institucijai ir įstaigai padarytą žalą valstybės tarnautojas gali atlyginti savo noru (Valstybės tarnybos įstatymo 32 str. 3 d.). Valstybės tarnybos įstatymo 32 straipsnio 4 dalis nustatė, kad jei valstybės tarnautojas gera valia šalių susitarimu žalos neatlygino natūra ar pinigais, padarytos žalos atlyginimas gali būti tą valstybės tarnautoją į pareigas priėmusio asmens, o kai valstybės tarnautoją į pareigas priima Seimas, Vyriausybė ar savivaldybės taryba, – atitinkamai Seimo valdybos, Ministro Pirmininko ar savivaldybės mero sprendimu išskaitomas iš valstybės tarnautojo darbo užmokesčio neviršijant vidutinio darbo užmokesčio. Sprendimas dėl žalos atlyginimo turi būti priimtas ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo žalos paaikšėjimo dienos. Neatlyginta žalos dalis išieškoma pareiškus ieškinį teisme. Atlyginant žalą išieškoma suma negali viršyti 20 proc. valstybės tarnautojui priklausancio per mėnesį mokėti darbo užmokesčio (Valstybės tarnybos įstatymo 32 str. 5 d.).

39. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas yra išaiškinęs, kad Valstybės tarnybos įstatymo

32 straipsnio 1 dalyje numatyta galimybė valstybės tarnautojui taikyti materialinę atsakomybę yra saistoma tam tikrų sąlygų nustatymo – turi būti nustatyta neteisėta valstybės tarnautojo veika, dėl minėtos neteisėtos veikos institucijai (įstaigai) padaryta tiesioginė materialinė žala bei valstybės tarnautojo kaltė (žr. 2015 m. vasario 17 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-38-662/2015; kt.). Be kita ko, Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas yra pažymėjęs, kad Valstybės tarnybos įstatymo 32 straipsnio 1 dalies nuostatoje yra aptartos tik kai kurios bendrosios materialinės atsakomybės atsiradimo sąlygos – žalos padarymas, neteisėta veika, žalą padariusio asmens kaltė, tačiau nieko nepasisakyta dėl kitų materialinės atsakomybės atsiradimo sąlygų taikymo, kurios taikomos kituose teisiniuose santykiuose, reguliuojančiuose analogiškus teisinius santykius, pavyzdžiui, CK 6.247 straipsnis, nustatantis priežastinio ryšio buvimo sąlygą, ar Lietuvos Respublikos darbo kodekso 246 straipsnis, nustatantis ir kitas sąlygas, būtinas materialinei atsakomybei atsirasti, dėl ko spręsta, kad tai leidžia taikyti Lietuvos Respublikos darbo kodekso nuostatas, kiek tai susiję su materialinės atsakomybės atsiradimo sąlygų nustatymu bei taikymu (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2015 m. vasario 17 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-38-662/2015). Darbo kodekso, galiojusio iki 2017 m. liepos 1 d., 246 straipsnyje buvo nustatyta, kad materialinė atsakomybė atsiranda, kai yra visos šios sąlygos: 1) padaroma žala; 2) žala padaroma neteisėta veika; 3) yra priežastinis ryšys tarp neteisėtos veikos ir žalos atsiradimo; 4) yra pažeidėjo kaltė; 5) pažeidėjas ir nukentėjusioji šalis teisės pažeidimo metu buvo susiję darbo santykiais; 6) žalos atsiradimas yra susijęs su darbo veikla. Materialinė atsakomybė atsiranda tik tada, kai yra nustatomos visos šios sąlygos.

40. Atsižvelgiant į tai, kad pirmosios instancijos teismas tenkino pareiškėjo skundą dėl to, jog atsakovas nepagrįstai nustatė, kad pareiškėjas, sumokėdamas 1 850 vilai „Dubgiris“ (ūkininkui R. N.) už suteiktas konferencijos svečių apgyvendinimo paslaugas, atliko kaltus neteisėtus veiksmus, pažymėtina, jog vertindamas valstybės tarnautojo veikos neteisėtumą bei kaltę, kaip būtinas materialinės atsakomybės sąlygas, Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo išplėstinė teisėjų kolegija 2015 m. vasario 17 d. nutartyje administracinėje byloje Nr. A-38-662/2015 yra pažymėjusi, jog valstybės tarnautojo veikos neteisėtumas pasireiškia kaip atitinkamų pareigų ir reikalavimų, įtvirtintų įstatymuose, kituose teisės aktuose, *inter alia* (be kita ko) vidaus administravimo aktuose, taip pat nustatytų valstybės tarnautojo pareigybės aprašyme, nevykdymas ar netinkamas vykdymas. Šiuo aspektu taip pat pastebėta, jog atitinkamos pareigos, reikalavimai ir veiklos principai, kurių turi laikytis valstybės tarnautojai, įgyvendindami savo funkcijas, teisės aktuose gali būti apibrėžti skirtingai. Tais atvejais, kai atitinkamos teisės aktų nuostatos įtvirtina aiškia ir konkrečia, vienareikšmiškai suprantamą elgesio taisyklę (pareigą atitinkamoje situacijoje elgtis vienu ar kitu konkrečiu būdu ir pan.), valstybės tarnautojui pažeidus tokią nuostatą, konstatuotas jo veikos neteisėtumas savo ruožtu galėtų suponuoti ir išvadą apie jo kaltę (valstybės tarnautojas, žinodamas, kokio elgesio varianto iš jo reikalauja atitinkama teisės norma, savo veika sąmoningai arba būdamas nepakankamai rūpestingas bei atidus ją pažeidžia).

41. Akcentuotina, jog Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo išplėstinė teisėjų kolegija 2015 m. vasario 17 d. nutartyje administracinėje byloje Nr. A-38-662/2015 taip pat nurodė, kad valstybės tarnautojų materialinės atsakomybės srityje netaikytina CK 6.248 straipsnyje įtvirtinta kaltės prezumpcija; savo esme šie teisiniai santykiai artimesni darbo teisei negu civilinei teisei, o pagal darbo teisės principus materialinės atsakomybės sąlygas turi įrodyti darbdavys, nes darbuotojo kaltės prezumpcija įstatymuose nenumatyta; valstybės tarnautojo materialinei atsakomybei kilti pakankama bet kuri kaltės forma – tiek tyčia (tiesioginė ir netiesioginė), tiek neatsargumas.

42. Pažymėtina, kad tiek civilinės, tiek materialinės atsakomybės atveju kaltės sampratą apibrėžia CK 6.248 straipsnio 3 dalis: laikoma, kad asmuo kaltas, jeigu atsižvelgiant į prievolės esmę bei kitas aplinkybes jis nebuvo tiek rūpestingas ir apdairus, kiek atitinkamomis sąlygomis buvo būtina. Šioje normoje įtvirtintas vadinamasis protingo, apdairaus, rūpestingo žmogaus (lotynų kalba – *bonus pater familias*) elgesio standartas, pagal kurį vertinama, ar žalą padaręs asmuo yra kaltas. Kaltė gali pasireikšti tyčia arba neatsargumu (CK 6.248 str. 2 d.). Lietuvos Aukščiausiasis Teismas yra išaiškinęs, kad jeigu asmuo veikia neteisėtai ir siekdamas padaryti žalą, tai jo veiksmai yra tyčiniai, o jeigu konkrečioje situacijoje neužtikrinamas būtinas atidumas ir rūpestingumas, tai yra neatsargumas (žr., pvz., 2010 m. vasario 23 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-59/2010; kt.).

43. Nagrinėjamos bylos kontekste akcentuotina, kad atsakovas, galutinai nustatęs, jog pareiškėjas privalo atlyginti 1 850 Eur materialinę žalą, nenurodė jokių konkrečių teisės aktų, reglamentuojančių viešuosius pirkimus, konferencijų organizavimą, finansų tvarkymą, nuostatų pažeidimo, dėl kurio būtent ir buvo padaryta materialinė žala, taip pat nenurodė, kad nurodyta pinigų suma yra prarasta ir / ar neteisėtai pasisavinta ir pan., panaudota išimtinai pareiškėjo asmeniniams interesams tenkinti. Atsakovas akcentuoja, kad pareiškėjas savo veiksmais pažeidė aplinkos ministro 2012 m. birželio 8 d. įsakymu Nr. D1-485 patvirtinto pareigybės aprašymo 7.10 punkto, nustatančio pareigą užtikrinti racionalų ir taupų lėšų naudojimą, reikalavimus, nes valstybės lėšos (1 850 Eur) buvo panaudotos pirties paslaugoms pirkti, permokėta už apgyvendinimo paslaugas, be pagrindo užsakytos apgyvendinimo paslaugos 2 parom. Iš atsakovo nurodomų aplinkybių, dėl kurių pareiškėjas turi atlyginti minėtą materialinę žalą, galima daryti išvadą, kad laikomasi nuostatos, jog pareiškėjas pažeidė protingo, apdairaus, rūpestingo žmogaus (lotynų kalba – *bonus pater familias*) elgesio standartą, sumokėdamas vilai „Dubgiris“ už suteiktas paslaugas 1 850 Eur.

44. Byloje surinkti įrodymai tvirtina, kad pareiškėjo organizuota konferencija vyko 2 dienas (prasidėjo 2016 m. spalio 6 d. 15.00 val. (11–12 val. buvo numatytas svečių atvykimas ir jų apgyvendinimas) ir baigėsi 2016 m. spalio 7 d. 16.00 val.), apie tokios trukmės konferencijos organizavimą pareiškėjas buvo informavęs atsakovą, kuriam teikė paraišką ir preliminarią išlaidų sąmatą, kurioje buvo nurodyta, kad dalyvaus 25 dalyviai, planuojama išleisti 4 000 Eur. 2016 m. birželio 22 d. įvyko Aplinkos ministerijos Aplinkos apsaugos rėmimo programos lėšų naudojimo tarybos posėdis, aplinkos ministro 2016 m. liepos 5 d. įsakymu Nr. D1-478 Šiaulių RAAD skirta 2 500 Eur minėtai konferencijai organizuoti iš Aplinkos apsaugos rėmimo programos lėšų. Byloje nebuvo pateikti įrodymai, kad atsakovas pareiškėjui buvo nurodęs, jog jo organizuojamai konferencijai, kurioje turėtų dalyvauti 25 dalyviai, surengti numatyta skirti lėšų suma yra per didelė, kad konferencija turi vykti vieną dieną ar pan. Aplinkos ministro 2016 m. spalio 5 d. įsakyme Nr. D14-121 nurodyta, kad Panevėžio, Utenos, Marijampolės, Kauno, Vilniaus, Klaipėdos RAAD bei Aplinkos apsaugos agentūros direktoriai komandiruojami į Šiaulius dalyvauti 2016 m. spalio 6–7 d. vykstančioje konferencijoje, komandiruotės išlaidas apmokant iš šioms institucijoms skirtų biudžeto asignavimų lėšų.

45. Iš pareiškėjo teismo posėdyje duotų paaiškinimų matyti, kad konferencijai organizuoti buvo numatyta skirti 4 500 Eur, užsakant vilą „Dubgiris“ buvo orientuojamasi į šį biudžetą. Tai patvirtino teismo posėdyje liudytoju apklaustas vilos „Dubgiris“ savininkas R. N.. Nagrinėjamu atveju vila „Dubgiris“ suteikė paslaugų, kurių bendra vertė 4 500 Eur su PVM, ir už šias suteiktas paslaugas buvo apmokėta (žr. vilos „Dubgiris“ 2016 m. lapkričio 28 d. raštą „Dėl informacijos suteikimo“).

46. Pažymėtina, kad byloje nustatyta, jog pagal konferencijos 2016 m. spalio 6–7 d. dalyvių sąrašą konferencijoje dalyvavo 30 asmenų, viloje „Dubgiris“ vieną naktį nakvojo 27 asmenys, o antrą naktį – 11 asmenų (svečiai ir Latvijos). Pagal bylos duomenis svečiai buvo apgyvendinti ne tik apartamentuose, bet ir „Uošvės trobelėje“, vila „Dubgiris“ už svečių apgyvendinimą „Uošvės trobelėje“ apskaičiavo 1 400 Eur, tačiau tai nurodė tik PVM sąskaitų faktūrų detalizacijoje. Pagal bylos duomenis pareiškėjo nurodymu Šiaulių RAAD vilai „Dubgiris“ pagal PVM sąskaitas faktūras atskirai nemokėjo už „Uošvės trobelę“, byloje nėra pateikti įrodymai, kad pareiškėjas iš viso užsakė „Uošvės trobelėje“ esančius apartamentus. Tiek iš atsakovo pateiktų įrodymų, tiek iš pareiškėjo paaiškinimų teismo posėdyje, tiek iš liudytojo R. N. parodymų matyti, kad buvo susitarta su vila „Dubgiris“ dėl bendros apgyvendinimo paslaugos, neįvardijant jokių konkrečių reikalaujamų patalpų. Kaip minėta, tik PVM sąskaitų faktūrų detalizacijose, kurios buvo pateiktos atsakovui atliekant tarnybinį tyrimą, buvo nurodyta, kad konferencijos metu svečiai buvo apgyvendinti „Uošvės trobelėje“. Byloje taip pat nebuvo pateikti įrodymai, kad pareiškėjas išnuomojo „Uošvės trobelę“ su pirtimi, be to, atliekant tyrimą nebuvo nustatyta, kad pirtimi buvo naudojama, buvo išsiaiškinta, kad šiame pastate yra trys apartamentai, kuriuose nakvojo svečiai iš Latvijos. Atsakovas šioje byloje taip pat nepateikė įrodymų, kad pareiškėjas apmokėjo vilai „Dubgiris“ ir už pirties nuomą. Liudytojas R. N. patvirtino, kad pirtis nebuvo išnuomota. Taip pat akcentuotina, kad byloje nėra jokių įrodymų, jog pareiškėjas buvo susitaręs dėl muzikantų paslaugų ir apmokėjo už muzikantų paslaugas, kad apmokant už svečių apgyvendinimą į apmokėjimą buvo įtrauktas apmokėjimas ir už muzikantų paslaugas.

47. Teisėjų kolegija, įvertinusi byloje pateiktas ūkininko R. N. išrašytas PVM sąskaitas faktūras, kurias apmokėjo Šiaulių RAAD, nustatė, kad pareiškėjo nurodymu buvo apmokėta 2 400 Eur už 25 asmenų apgyvendinimą (žr. 2016 m. spalio 19 d. PVM sąskaitą faktūrą Nr. 0000636), 500 Eur už patalpų nuomą (žr. 2016 m. spalio 19 d. PVM sąskaitą faktūrą Nr. 0000635), 400 Eur už 28 asmenų maitinimą (žr. 2016 m. spalio 19 d. PVM sąskaitą faktūrą Nr. 0000634). Taip pat pagal atskiras 2016 m. spalio 6 d. išrašytas PVM sąskaitas faktūras Nr. 0000615, Nr. 0000616 ir Nr. 0000617 2016 m. spalio 10 d. buvo sumokėta 300 Eur už trijų Šiaulių RAAD darbuotojų apgyvendinimą, t. y. Šiaulių RAAD sumokėjo 3 600 Eur, iš jų už 27 asmenų

vienos nakties nakvynę buvo sumokėta 2 700 Eur. Dar kartą pažymėtina, kad pareiškėjui apmokant minėtą sumą jokia PVM sąskaitų faktūrų detalizacija nebuvo pateikta.

48. Byloje nustatyta, kad paslaugos teikėja vila „Dubgiris“ konferencijos dalyviams – Aplinkos apsaugos agentūros, Panevėžio, Klaipėdos, Utenos, Marijampolės, Vilniaus ir Kauno RAAD atstovams 2016 m. spalio 6 d. išrašė PVM sąskaitas faktūras Nr. 0000618–0000626 900 Eur sumai. Vėliau Kauno RAAD direktorius, supratęs, kad per klaidą už tą pačią paslaugą Kauno RAAD buvo išrašytos dvi sąskaitos vietoj vienos, 100 Eur permoką Kauno RAAD direktorius gražino pagal sąskaitą Nr. 0000619.

49. Pirmosios instancijos teismas, įvertinęs paslaugos teikėjos PVM sąskaitų faktūrų detalizaciją ir kitus byloje surinktus įrodymus, susijusius su nakvojusių asmenų skaičiumi, jų apgyvendinimu, nustatė, kad 900 Eur nėra dvigubas apmokėjimas. Kaip minėta, tuo metu, kai pareiškėjo nurodymu Šiaulių RAAD apmokėjo pateiktas PVM sąskaitas faktūras, jokia detalizacija pareiškėjui nebuvo pateikta, apmokant buvo laikomasi nuostatos, kad naktis vienam asmeniui kainavo 100 Eur. Pareiškėjas iš esmės apmokėjo vilai „Dubgiris“ 2 700 Eur už nakvojusius 27 asmenis vieną naktį, įvertinęs tai, kad turėjo būti papildomai mokama ir už nakvojusius svečius iš Latvijos antrą naktį. 2016 m. spalio 19 d. išrašytoje PVM sąskaitoje faktūroje Nr. 0000636 nurodyta apmokėti 2 400 Eur už 25 asmenų apgyvendinimą, tačiau ši sąskaita faktūra išrašyta po tai, kai 2016 m. spalio 6 d. buvo išrašytos PVM sąskaitos faktūros Aplinkos apsaugos agentūrai ir RAAD apmokėti 1 200 Eur už 12 asmenų apgyvendinimą. Pareiškėjas teismo posėdyje nurodė, kad žinojo, jog kiti asmenys yra susimokėję.

50. Kaip jau minėta, atsakovui buvo žinoma, kad pareiškėjas organizuoja 2 dienų konferenciją, tačiau jokios pretenzijos jam nebuvo reiškiamos, taip pat nebuvo prieštaraujama dėl planuojamo biudžeto, nakvynės kainos (100 Eur už vieną naktį). Nustatyta, kad pareiškėjas neužsakė atskirai „Uošvės trobelės“, o nupirko visą paslaugų, reikalingų konferencijai organizuoti, paketą. Atsakovas nepagrindė objektyviais ir įtikinamais įrodymais, kad pareiškėjas, apmokėdamas už naktį po 100 Eur vienam asmeniui, piktnaudžiavo savo tarnybine padėtimi, netinkamai vykdė savo pareigas, sąmoningai susitarė su vilos „Dubgiris“ savininku dėl didesnių svečių apgyvendinimo kainų ir pan.

51. Įvertinus byloje surinktų įrodymų visumą, nėra pagrindo daryti išvadą, jog pareiškėjas pažeidė konkrečias valstybės lėšų naudojimo taisykles, viešuosius pirkimus reglamentuojančias normas, viešųjų ir privačių interesų derinimo valstybės tarnyboje ir kitus teisės aktus, pareiškėjas, apmokėdamas vilai „Dubgiris“ už suteiktas paslaugas, pažeidė protingo, apdairaus, rūpestingo žmogaus elgesio standartą ir dėl to padarė atsakovui materialinę žalą.

52. Atsakovas apeliaciniame skunde nurodo, kad pirmosios instancijos teismas nemotyvavo savo sprendimo, jame nenurodė, kodėl atmeta vienus byloje esančius įrodymus, o kitus pripažįsta.

53. Teisėjų kolegija, vertindama pareiškėjo apeliacinio skundo argumentus dėl įrodymų vertinimo, pažymi, kad pagal Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo (toliau – ir ABTĮ) 56 straipsnio 6 dalį jokie įrodymai teismui neturi iš anksto nustatytos galios, teismas įvertina įrodymus pagal vidinį savo įsitikinimą, pagrįstą visapusišku, išsamiu ir objektyviu bylos aplinkybių viseto išnagrinėjimu, vadovaudamasis įstatymu, taip pat teisingumo ir protingumo kriterijais. Teismo įsitikinimas turi būti pagrįstas byloje esančių įrodymų tyrimu ir vertinimu, kad tam tikros aplinkybės, susijusios su ginčo dalyku, egzistuoja arba neegzistuoja. Įvertindamas įrodymus, teismas turi įvertinti kiekvieno įrodymo įrodomąją reikšmę ir iš įrodymų viseto duomenų padaryti išvadas. Vertinant kiekvieno įrodymo įrodomąją reikšmę reikia nustatyti, koks jo ryšys su įrodinėjimo dalyku, ar tas įrodymas yra leistinas, patikimas, ar nėra suklastojimo požymių, ar tinkamai buvo paskirstytos įrodinėjimo pareigos, ar nepaneigtos pagal įstatymus nustatytos prezumpcijos, ar yra prejudicinių faktų. Vertindamas įrodymų visetą, teismas turi įsitikinti, kad pakanka duomenų išvadai, jog tam tikri faktai egzistavo arba neegzistavo, kad nėra esminių prieštaravimų, paneigiančių tokias išvadas (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2017

m. liepos 14 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-728-415/2017; kt.). Akcentuotina, kad teismas, vertindamas įrodymus, turi vadovautis ne tik įrodinėjimo taisyklėmis, bet ir logikos dėsniais, teisingumo, protingumo, sąžiningumo kriterijais.

54. Nagrinėjamos bylos kontekste pabrėžtina, kad teismo sprendimas negali būti grindžiamas prielaidomis.

55. Tai, kad pirmosios instancijos teismas kitaip vertino atsakovo pateiktus argumentus ir bylos duomenis ar jiems nepritarė (su jais nesutiko), nesudaro pagrindo konstatuoti, jog pirmosios instancijos teismas netinkamai taikė įrodymų vertinimą reglamentuojančias proceso normas ir padarė bylos faktais ir galiojančios teisės normomis nepagrįstą išvadą, kad atsakovo sprendimai nėra teisėti ir pagrįsti.

56. Pažymėtina ir tai, kad pirmosios instancijos teismas konkrečiai nurodė byloje nustatytas aplinkybes ir įrodymus, dėl kurių padarė atsakovo ginčijamas išvadas. Atsakovas, kritikuodamas pirmosios instancijos teismo atliktą įrodymų vertinimą, konkrečiai nenurodo, kokių įrodymų, kurie leidžia daryti įtikinamą išvadą, kad pareiškėjas, organizuodamas konferenciją, apmokėdamas už suteiktas paslaugas pagal PVM sąskaitas faktūras, kaltais neteisėtais veiksmais padarė atsakovui tiesioginę materialinę žalą (1 850 Eur), neįvertino.

57. Nesutiktina su atsakovo apeliacinio skundo teiginiu dėl netinkamai įvykdytos pirmosios instancijos teismo pareigos motyvuoti sprendimą, nes pirmosios instancijos teismas atsakė į pagrindinius bylos faktinius ir teisinius aspektus, teisingai išnagrinėjo tarp bylos šalių kilusį ginčą, pirmosios instancijos teismo sprendimas atitinka ABTĮ 86 ir 87 straipsnių reikalavimus.

58. Pirmosios instancijos teismo sprendimas negali būti panaikintas dėl ABTĮ 146 straipsnio 2 dalies 5 punkto pažeidimo, t. y. dėl to, kad sprendimas yra be motyvų, nes teismo sprendimo (nutarties) motyvų nebuvimas ABTĮ 146 straipsnio 2 dalies 5 punkto aspektu vertinamas atsižvelgus būtent į teismo sprendime išdėstytus argumentus, dėl kurių teismas sprendimo rezoliucinėje dalyje pateikia atitinkamas išvadas. Tai, kad atsakovas nesutinka su teismo sprendimo motyvais, dėl kurių iš esmės patenkintas pareiškėjo skundas, ABTĮ 146 straipsnio 2 dalies 5 punkto prasme negali būti prilyginama motyvų nebuvimui ar tapatinama su motyvų nebuvimu. Šiuo aspektu pažymėtina ir tai, kad tuo atveju, kai teismo sprendimo motyvai yra neišsamūs, šis pažeidimas gali būti pripažintas esminiu, jeigu sprendimo motyvuojamojoje dalyje neatsakyta į pagrindinius (esminius) bylos faktinius ir teisinius aspektus, ir dėl to byla galėjo būti išspręsta neteisingai. Jei teismo sprendimo motyvuojamojoje dalyje argumentuotai atsakyta į pagrindinius išnagrinėto ginčo aspektus, tai negali būti pagrindas vien dėl formalių pažeidimų panaikinti iš esmės teisingą teismo sprendimą.

59. Pareiškėjas byloje taip ginčijo ir Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2016 m. gruodžio 14 d. pavedimo Nr. 16-4)-D8-9215 4.1 punktą, kuriuo pareiškėjui buvo pavesta atlyginti Aplinkos ministerijai neteisėtais veiksmais padarytą 2 300 Eur materialinę žalą iš asmeninių lėšų, tačiau pagal bylos duomenis šis Pavedimas pareiškėjui nesukėlė teisinių pasekmių, nes šiuo Pavedimu nebuvo nuspręsta išieškoti materialinę žalą, nurodyta, kad neįvykdžius reikalavimo apmokėti materialinę žalą, materialinė žala bus išieškoma Valstybės tarnybos įstatymo nustatyta tvarka. Valstybės tarnybos įstatymo 32 straipsnio 6 dalyje buvo nustatyta, kad valstybės tarnautojas, nesutinkantis su jį į pareigas priėmusio asmens, o kai valstybės tarnautoją į pareigas priima Seimas, Vyriausybė ar savivaldybės taryba, – atitinkamai Seimo valdybos, Ministro Pirmininko ar savivaldybės mero sprendimu dėl valstybės ir savivaldybės institucijai ir įstaigai padarytos žalos atlyginimo, turi teisę kreiptis į teismą. Nagrinėjamu atveju būtent 2017 m. sausio 13 d. įsakymu ir 2017 m. vasario 24 d. įsakymu Nr. D1-161 buvo nuspręsta išieškoti materialinę žalą iš pareiškėjo, kai pareiškėjas gera valia neatlygino Pavedime nurodytos žalos. Pavedimas yra tarpinis aktas, dėl kurio negali būti teikiamas skundas.

60. Šiuo aspektu pažymėtina, kad ne kiekvienas viešojo administravimo institucijos priimamas aktas gali būti skundžiamas administraciniam teismui. Pagal Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktiką tuo atveju, kai skundo priėmimo nagrinėti stadijoje akivaizdu, kad skundžiamas aktas ar veiksmas, jokių teisinių pasekmių nesukelia, kad jis negali būti ginčo administraciniame teisme objektu, skundą galima atsisakyti priimti nagrinėti, o skundą priėmus nagrinėti, administracinę bylą nutraukti kaip nepriskirtiną administraciniams teismams, kadangi, nagrinėdamas skundus dėl teisinių pasekmių negalinčių sukelti ir nesukeliančių aktų ar veiksmų, teismas asmens teisių apginti negalėtų, nes net ir skundo tenkinimo atveju, asmens teisių ir pareigų apimtis nepasikeistų, o pats procesas būtų iš esmės beprasmis (žr., pvz., 2010 m. balandžio 6 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS³²²-172/2010; 2010 m. spalio 22 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS¹⁴³-560/2010 ir kt.). Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas ne kartą yra išaiškinęs (žr., pvz., 2011 m. rugsėjo 12 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS¹⁴⁶-327/2011), kad ginčo administracinėje byloje dalyku gali būti tik toks viešojo administravimo subjekto priimtas administracinis aktas, kuris atitinkamiems asmenims nustato tam tikras teises ar pareigas, sukelia teisinės pasekmes. Dėl to administracinių teismų kompetencijai nepriskirtinas nagrinėjimas prašymų, kuriais siekiama ne pažeistų teisių (interesų) apgynimo, o tik tam tikrų juridinę reikšmę turinčių aplinkybių ar faktų konstatavimo (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2015 m. rugsėjo 16 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS-1062-552/2015); administraciniuose teismuose nėra nagrinėjami ginčai dėl viešojo administravimo subjektų priimtų konstatuojamojo pobūdžio aktų (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2015 m. spalio 14 d. nutartis administracinėje byloje Nr. AS-1193-552/2015); skundas negali būti teikiamas dėl tarpinių viešojo administravimo subjekto priimamų dokumentų, kuriais siekiama parengti ar sudaryti prielaidas priimti galutinį sprendimą (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2015 m. rugsėjo 30 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eAS-1138-858/2015).

61. Dėl nurodytų argumentų pirmosios instancijos teismo sprendimo dalis, kuria patenkintas pareiškėjo reikalavimas dėl Pavedimo 4.1 punkto panaikinimo, panaikinama, bylos dalis dėl šio reikalavimo nutraukiama (ABTĮ 103 str. 1 p.; 144 str. 1 d. 5 p.).

62. Apibendrinama išdėstytas aplinkybes bei padarytas išvadas, teisėjų kolegija konstatuoja, kad pirmosios instancijos teismas, nagrinėdamas tarp šalių kilusį ginčą, tinkamai įvertino byloje surinktus įrodymus ir nustatė teisiškai reikšmingas aplinkybes ginčui išspręsti, teisingai pritaikė ginčo teisinius santykius reglamentuojančias teisės normas, nenukrypo nuo Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikos, priėmė pagrįstą ir teisėtą sprendimą dėl ginčo esmės. Atsakovo apeliacinio skundo motyvai nepaneigia pirmosios instancijos teismo padarytos išvados dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2017 m. sausio 13 d. įsakymo Nr. D1-54 ir 2017 m. vasario 24 d. įsakymo Nr. D1-161 neteisėtumo, todėl ši pirmosios instancijos teismo sprendimo dalis paliekama nepakeista, o bylos dalis dėl skundo reikalavimo panaikinti Pavedimo 4.1 punktą nutraukiama.

63. Pareiškėjas 2019 m. gegužės 23 d. pateikė apeliacinės instancijos teismui prašymą dėl bylinėjimosi išlaidų priteisimo. Šis pareiškėjo procesinis dokumentas buvo pateiktas po to, kai byla buvo išnagrinėta iš esmės 2019 m. gegužės 15 d. teismo posėdyje ir atidėtas procesinio sprendimo priėmimas ir paskelbimas, todėl pateiktą prašymą atsisakytina priimti ir jis grąžintinas pareiškėjui.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 144 straipsnio 1 dalies 3 punktu, teisėjų kolegija

n u t a r i a:

Atsakovo Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos apeliacinį skundą tenkinti iš dalies. Šiaulių apygardos administracinio teismo 2017 m. spalio 19 d. sprendimą pakeisti.

Panaikinti sprendimo dalį, kuria panaikintas Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2016 m. gruodžio 14 d. pavedimo Nr. (16-4)-D8-9215 „Dėl aplinkos ministro 2016 m. lapkričio 11 d. įsakymu Nr. D1-752 sudarytos komisijos atlikto tyrimo rezultatų“ 4.1 punktas.

Bylos dalį dėl pareiškėjo K. Š. skundo reikalavimo panaikinti Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2016 m. gruodžio 14 d. pavedimo Nr. (16-4)-D8-9215 „Dėl aplinkos ministro 2016 m. lapkričio 11 d. įsakymu Nr. D1-752 sudarytos komisijos atlikto tyrimo rezultatų“ 4.1 punktą nutraukti.

Kitą sprendimo dalį palikti nepakeistą.

Atsisakyti priimti pareiškėjo K. Š. prašymą dėl bylinėjimosi išlaidų priteisimo, pateiktą apeliacinės instancijos teismui 2019 m. gegužės 23 d., ir jį grąžinti pareiškėjui.

Nutartis neskundžiama.

Teisėjai

Laimutis Alechnavičius

Artūras Drigotas

Dalia Višinskienė